

ger i det. Som sagt er vi ikke blevet overbevist indtil nu.

Vi må også sige, at når vi ser på nogle af høringssvarene, som jo kommer bl.a. fra brancher og virksomheder, der helt tydeligt tidligere har forsøgt at gå ikke bare til kanten af lovens og retningslinjernes grænse, men helt tydeligt har spekuleret i at overtræde retningslinjer og bestemmelser på en måde, der gjorde det lidt vanskeligt for myndighederne at gribe ind, og når man på den måde i sin markedsføring helt systematisk prøver at undergrave gældende ret, er det ærlig talt udtryk for topmål af hykleri, at man efterfølgende kommer rendende og siger, at nu er en mere håndfast administration af reglerne et retssikkerhedsmæssigt problem. For os at se har man langt hen ad vejen selv fremprovokeret, selv bedt om at få en stramning og præcisering. Derfor vil vi selvfølgelig også støtte, at man gør det.

Endelig er der spørgsmålet om Forbrugerombudsmandens åremålsansættelse. Vi er villige til at overveje, om det er en god idé. Der er nogle argumenter for det. Der kunne også være nogle betænkeligheder, bl.a. hvilke paralleller der kunne drages til tilsvarende institutioner, og om det får konsekvenser på de områder. Derfor er vi indstillet på under udvalgsarbejdet at diskutere specielt det punkt og se, om det er den nugældende formulering i forslaget fra ministeren eller eventuelt en anden, der er den fornuftige.

Samlet set er vi positive over for lovforslaget. Vi synes, der er en lang række ting, der måske kunne have været med, men det kan vi jo diskutere ved anden lejlighed. Vi har jo heller ikke set det sidste udspil fra ministeren som opfølgning af sidste års forespørgselsdebat. Så de punkter, som vi yderligere kunne tænke os, vil vi også vende tilbage til i forbindelse med udvalgsarbejdet og i forbindelse med kommende initiativer fra ministeren.

Ulla Solvang (RV):

De senere år er der blevet snakket meget om forbrugermagt, f.eks. at forbrugerne ved at købe eller nægte at købe et produkt kan afgøre en virksomheds eller en hel branches skæbne, men den magt gælder kun forbrugerne som helhed.

Tager vi den enkelte forbruger, er vedkommende ilde stedt uden den beskyttelse, der ligger i lovgivningen. For Det Radikale Venstre er målsætningen for lovgivningen da også at sikre

forbrugerne maksimal beskyttelse mod uhelderlig markedsføring m.v. Derfor støtter vi de forbedringer af forbrugerbeskyttelsen, der lægges op til i lovforslaget.

Vi mener, at en præcisering af, hvilke oplysninger der skal gives i forbindelse med en garanti, for det første vil give forbrugeren et bedre grundlag for at beslutte sig for køb eller ikke køb, og for det andet og ikke mindst vigtigt for forbrugeren et bedre grundlag for at afgøre, om sælger lever op til garantien.

Uden disse oplysninger kan vi meget nemt risikere, at forbrugeren føler sig usikker på sin ret og derfor vil undlade at drage sælger til ansvar. Omvendt kan vi risikere, at forbrugeren har urealistiske forestillinger om sin ret og derfor kaster sig ud i udsigtsløse tvister. Forbrugerombudsmanden er hermed et helt centralt element i forbrugerbeskyttelsen. Derfor er det vigtigt, at han har de ressourcer, der er nødvendige, for at han kan løse sine opgaver, herunder, at han er totalt uafhængig, og at han er udstyret med de nødvendige kompetencer og magtmidler.

En åremålsansættelse på 6 år uden mulighed for genansættelse betyder, at der ikke er noget incitament til at tage andre hensyn end dem, han ifølge loven skal, nemlig at føre tilsyn med, at loven overholdes navnlig ud fra hensyn til forbrugerne. Samtidig sikres dynamikken, fordi der kan ske en kontinuerlig udskiftning.

Med hensyn til påbud ser vi i Det Radikale Venstre helst, at brancherne selv gør en stor indsats for at skabe regler for god opførsel. Jo større selvjustits, jo mindre behov for offentlig indgriben. Vi mener imidlertid ikke, at den styrkelse af Forbrugerombudsmanden, ministeren her foreslår, nødvendigvis vil fjerne incitamentet til at indgå frivillige aftaler.

For det første er der intet i forslaget, der forhindrer Forbrugerombudsmanden i at søge en forhandlingsløsning, inden han uddeler påbudet. For det andet udelukker forslaget jo ikke en virksomhed fra at få en domstolsprøvelse. Begge dele peger i retning af, at de skærpede muligheder kun vil blive brugt i meget alvorlige og meget akutte tilfælde af brud på de aftalte retningslinjer.

Endelig skal man jo ikke glemme, at Forbrugerombudsmanden allerede i dag kan meddele et foreløbigt påbud, hvis formålet med påbudet ellers ville forspildes.

I Det Radikale Venstre betragter vi derfor også Forbrugerombudsmandens kompetence til